

Isten karácsonyi programja

Lukács 2,14

E két napos karácsony ünnepére bizonyára készítettünk valami programot magunk és családunk számára. Mert karácsony a család ünnepe is. Áldja meg az Isten azokat a programjainkat, amelyek a szeretetben, a szolgálatban, az örömszerzésben és a tisztaságban visznek bennünket előbbre. Tegye áldotta a gyermekek önfeledt játékát, a felnőttek csendes pihenését; tegye áldottá a rokoni és baráti látogatásokat és beszélgetéseket és, a temetőben pihenőkről való csendes megemlékezést különösen is azoknak, akik első karácsonyukat töltik özvegységben, árvaságban.

A református keresztyén család karácsonyi programjából nem hiányozhat a templomlátogatás, a közös ének, a közös imádság, a közösségben nyert isteni üzenet engedelmes hallgatása, és az úrvacsora közösségében való részesedés sem. Tegye áldássá a templomot és az istentiszteletet. Akik most együtt vagyunk ezen a karácsonyi istentiszteleten, arra az evangéliumra figyeljünk, amely Isten örök karácsonyi programját tárja elénk, s amely így hangzik: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.

Ezt a programot Isten a mennyei seregek karácsonyi énekében jelentette be. Ez az ének „nem e földön temett” /Luther/. Mennyei ének ez, angyalok éneke, amelyre visszafelel a keresztyén anyaszentegyház hálaéneke, ahogyan mi is énekeltük a magyar református gyülekezetek láthatatlan közösségében: A magasságban dicsőség Istennek/ Békesség légyen földön embereknek/ És Jóakarát mindenféle népnek/ És nemzetségnek.

Isten karácsonyi programjában három nagy fogalompár ölelkezik össze: Isten és dicsőség; föld és békesség; ember és jóakarát. Ezeket karácsony óta az Anyaszentegyházban csak az engedetlenség vállalásával lehet egymástól elválasztani. Mert karácsony nagy üzenete az, hogy Isten dicsősége, a föld békessége és az emberi jóakarát összetartoznak. Isten úgy szerzett dicsőséget magának Jézus Krisztusban, hogy Benne békességet szerzett a földnek és jóakarátot hozott az emberi szívekbe.

Dicsőség a magasságban Istennek. Karácsony nem az ember megistenülésének, hanem az Isten emberré lételének az ünnepe. Mindig csak azoknak van valóban karácsonyuk, akik Jézusban megismertek a megígért Szabadítót és Megtartót, a Krisztust. Csak annak van karácsonya, aki abban a szegénységben és megalázottságban született gyermekben meglátta az Atya egyszülöttjének dicsőségét!

Karácsony hallatlan nagy örömmüzenet arról, hogy Isten dicsősége Jézus Krisztusban úgy jelent meg, ahogyan arról Ézsaiás jövendölt: Mert így szól a Magasságos és Felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve szent; Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét és megelevenítsem a megtörtek szívét. /57,15/ Jézus Krisztusban az is kijelentetett az ember számára, hogy Isten dicsősége a megalázkodásban és az áldozatban van. Ahogyan arról himnusi sorokban beszél Pál apostol:

„Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt:

aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és emberként élt; megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig,

mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. /Filippi 2,5-11/

Amikor az angyalok karácsony éjszakáján azt énekelték: Dicsőség a magasságban Istennek, erről a dicsőségeről lemondó, szolgálai formát felvevő, önmagát megalázó és kereszthalálig engedelmes dicsőségről énekelnek. Mert karácsony óta nem lehet másként imádni az Atya Isten dicsőségét!

És a földön békesség. Halljátok-e Testvérek a nagy karácsonyi örömhírt, hogy az Isten dicsőségével a Föld békessége van összekapcsolva?! Karácsony ugyanis hatalmas üzenet arról, hogy "áldás és üdvösség tanyája lesz a föld"/Luther/, ez a könnyel és vérrel áztatott, fegyverek tüzevel oly sokszor felperzselte föld áldás és üdvösség tanyája lesz.

A földön békesség. Kóstolgassuk ennek a karácsonyi örömhírnek édességét! Mert édes testvéreim, nekünk nem szabad felednünk, hogy ha van nép, amelynek oka van rá, hogy a békét szeresse, a béke ügyét szolgálja, akkor a mi magyar népünknek nagy oka van reá! Áldjuk Istent, hogy amíg az apák és anyák nemzedéke saját húsán és bőrén, saját idegrendszerén szenvedte végig két világháború borzalmát, addig már 31 évesek közöttünk azok az ifjú apák és anyák, akik békében születtek és békében nőttek fel!

A földön békesség! Nem, ó, nem kell nekünk semmit belemagyaroznunk a karácsonyi üzenetbe, csak halló fület és értő szívet kell kérnünk, hogy meghalljuk és megértsük az angyali éneket: a földön békesség! Azaz Jézus Krisztusban az egész földnek ajándékozta Isten a békét. Nem elégedhetünk meg azzal, hogy béke van a szívemben, a családban, a városomban, szép hazámban, vagy Európában! Isten az egész föld békességét akarja, és minket azért tesz felelősség. A béke Isten egyetemes ajándéka, mint a Nap, Hold, csillagok, mint a levegő és a víz!

De milyen békéről énekeltek vajon az angyalok? Nyilvánvaló, hogy arról a belülről kifelé munkálkodó békéről, mely éppen azáltal adatik az embernek, hogy Jézus Krisztusban Isten megszüntette az ősi ellenségeskedést Isten és ember között. Nem kárhóztatni küldte Jézust e világra, hanem hogy Megtartója legyen a világnak. Jézus Krisztusban így lesz a keresztyén békesség három dimenziójú: békesség Istennel, békesség önmagammal, és békesség embertársammal!

Az emberekhez jóakarát. Ez a karácsony harmadik nagy áldása. Karácsony óta „ember és jóakarát” összetartozik. Mert valljuk csak meg, hogy Jézus Krisztus nélkül az emberhez a rosszakarát tartozik hozzá! Mennyit szenvedünk tőle, és mégis milyen hajlamosak vagyunk rá mi magunk is. Halljátok-e Testvérek a karácsonyi nagy örömhírt: az emberekhez jóakarát!

Van egy csalhatatlan jele, hogy kinek volt már igazi karácsonya, azaz kinek a szívében született meg Jézus Krisztus. Mert ahol

Jézus megszületett, onnan távoznia kell a rosszakaratnak, ott Jézus által megjelenik a jóakarató ember. De vigyázzunk, mert ez a jóakarát nem amolyan „emberi jóakarát”, amely megmarad csak szelíd ábrándnak, szívbéli vágynak, de amelyből soha nem lesz jó cselekedet, önfeláldozás, megalázkodás és keresztvállalás. Isten Jézus Krisztusban úgy jelentette ki a jóakaratót, mint amely önmagát áldozatul adja, hogy legyőzhesse a rosszakaratót. Az emberi rosszakaratót végérvényesen nem a betlehemi bölcső által, hanem a golgotai kereszt által ölte meg az Isten!

S hogy miként kell nekünk járnunk a Jézus Krisztus által hozott jóakarátban, azt egy karácsonyesti történetben mondom el:

Fővárosunkban történt vagy tíz évvel ezelőtt. Egy magányos asszony két éven át vívta már elkeseredett harcát a társbérletjével. /Ó azok a társbérletek a pokolt tudják lehozni a földre!/ Ők is már a harmadik pernél tartottak. Így érte meg a karácsonyt. Előre félt a karácsony estétől, Sokáig bolyongott a városban, csak úgy céltalanul. Csak azért, hogy ne legyen otthon. Későn ment haza. S ahogy hazaér, közös ajtajukra egy cédula volt kifüggesztve: Doktor úr, az ajtó nyitva van, lázas beteg vagyok. Megismerte társbérletje írását. Zavartan tett, vett a szobájában. Elővette évek óta használt mesterséges karácsony fáját. Azután elővette édesanyjától örökölt Bibliáját és olvasni kezdte. Inkább csak kegyeletből. Azt olvasta, amit kisleány korában anyja is olvasott, a Lukács kettőt. Szeme egyszerre riadtan tapadt az aláhúzott sorra: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát. Az emberekhez jóakarát. Hosszú percekig ült maga elé meredve. Először anyja szelíd arcát látta maga előtt. Majd mintha anyja arca mögül két ismerős szempár nézett volna reá, kérően parancsolóan, mosolyogva.! Gyorsan lekapott a szekrény tetejéről egy üveg befőttet és férfias bátorsággal - mert ehhez kell ám bátorság és nem a pereskedéshez - bekopogtatott társbérletjéhez. Néhány perc múlva a menny jött le a földre, oda a két veszekedő asszony közé. Boldog karácsony este lett, mert Jézus Krisztus jóakaratót hozott egy emberi szívbe!

Adjon Isten sok ilyen boldog karácsonyt a magyar földre győzzön bennünk, általunk és közöttünk - a jóakarát! Ámen

Pápa, 1976 karácsony első napján. Soli Deo Gloria.

Mottó: „Ha nem dolgozzuk ki, nem jutunk előbbre, akárhányszor is játsszuk ugyanazt.” /Pablo Casals/